

Bladet med stor Venlighed. Naar den høitæredede Minister udtalte, at han ikke troede, at Fiskerbefolkningen var meget læsende, saa er det meget muligt; men naar det er Tilfældet, vilde det saa ikke være rigtigt, at der fra Statens Side ræktes en Haand til, at de kunne faae en saa nyttig Lektüre, som Fiskeritidenden maa siges at være. Søvrigt tror jeg ikke, det er ganske korrekt at sige, at denne Befolkning undværer Læsning af Mangel paa Lyst; det er vist snarere af Trang, den undværer den. Lad os tænke os denne fattige Befolkning, der hver Dag maa kæmpe med Havet for at erhverve det Nødtørstige. Den er derhos saa uheldig stillet, at, medens andre Folk kunne faae deres Redstaber asfurerede, eksisterer der intet Sted, hvor Fiskerne kunne faae det, hvad der igjen gjør det saa overordentlig vanskeligt for denne at faae de nødvendige Redstaber. Jeg veed, at mange Steder kunde de fattige Fiskere ellers faae Mage til de Baade, der uddeles fra Statens Side, og som virke saa heldbringende, idet de kunde faae Tilstud dertil fra gode Venner og Bekjendte, men paa Grund af, at de ikke kunne faae dem asfurerede, kunne de ikke faae en saadan Hjælp. Det glæder mig derfor, at den høitæredede Minister vil stille sig saa velvillig lige overfor den Assuranceforening, der er paa-tænkt oprettet. Søvrigt forekommer det mig, at Staten hjælper meget for lidt paa vore Fiskerier. Jeg har forgjæves søgt de Steder, hvor man skal se, hvor Meget Staten yder i direkte Hjælp til vore Fiskerier. Jeg haaber, at ogsaa paa dette Punkt vil Staten komme til at række en hjælpende Haand. Den har hidtil hjulpet Fiskerbefolkningen til større søgaaende Baade, der ogsaa have gjort overordentlig stor Nytte; men jeg tror, at de Penge, der anvendes dertil, vilde gjøre større Nytte, hvis de bleve udlaante. Det har nemlig viist sig, at de Folk, der faae saadanne Baade, kunne lægge Penge op, altsaa ogsaa meget godt tilbagebetale Penge, som saa igjen kunde komme Andre til Gode. Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion, men kun udtale endnu engang det Haab, at den høitæredede Minister, der iøvrigt stiller sig saa velvillig overfor Andragender fra de forskjellige Sider i Befolkningen, ogsaa vil have et venligt Øie for den foreliggende Sag.

Winther: Der er talt saa Meget om denne Fiskerisag, at jeg skal fatte mig yderst kort. Jeg vil kun sige, at det er en bekjendt Sag, at i ældre Tider har Regjeringen taget sig af at begynde Oprettelsen af Forsikringsforeninger, hvor det var i Statens Interesse, at der eksisterede saadanne, og man

har ikke overladt det til privat Initiativ. Jeg kjender ikke nok i dette Øieblik til, hvorvidt denne Sag, Oprettelsen af Forsikringer for Fiskeriredstaber, er fremmiet, men dersom denne Sag skulde vise sig at støde paa saadanne Vanskeligheder, at den ikke skulde kunne blive iværksat af Private, vil jeg antage, at Regjeringen ligesaa godt kunde have Anledning til at oprette en saadan Forening, naturligvis aldeles foreløbig, for at den senere kan gaa over paa private Hænder, ligesaa vel som den i sin Tid oprettede Brandforsikringer for Landbygninger, thi det er jo en aabenbar Sag, at de Folk, der her er Tale om, have ganske anderledes vanskeligt ved selv at gjøre Noget i saa Henseende, end de, der eie Bygninger paa Landjorden. Jeg har jo i sin Tid en Række af Aar beskæftiget mig med Forsikringsvæsenet, og navnlig ogsaa med Forsikringer i en Retning, som havde sine store Vanskeligheder, og jeg kan meget godt erkjende, at der i dette Tilfælde vil være store Vanskeligheder tilstede, for at en saadan Forsikring kan indrettes hensigtsmæssigt. Jeg tænker paa en Forening for Forsikring af Kreaturer, som jeg har været Formand for i sin Tid, og som har været meget udbredt i en stor Del af Sjælland. Der var for den Bestemmelse, som fastsatte, at naar der ikke i et vist Sogn var et temmelig betydeligt Antal Medlemmer, der vilde indgaa i Foreningen, bleve slet ingen derfra optagne, og i Tidernes Løb viste det sig, hvor hensigtsmæssigt dette var, fordi, da Foreningen senere sbandt ind paa visse Steder, saa at der var færre i de enkelte Sogne, saa opstod der en Mængde af Uheld blandt de Kreaturer, som bleve tilbage i det paagjældende Sogn, og jeg tror, at dette var, fordi der manglede den gjenfaldige Kontrol, som derimod var tilstede, hvor hver Mand vidste: Naar den og den skal have Erstatning, skal Du være med til at betale den. Noget Sigtende maatte man ogsaa have i Tilfælde som dette. Der maatte være et større Antal Medlemmer tilstede paa hvert enkelt Sted, for at man overhovedet kunde tage imod Forsikring derfra, i hvert Fald til Forsikring under almindelige Betingelser, nemlig til fuld Erstatning; maatte man derimod nok kunde optage dem til delvis Erstatning. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her. Det forekommer mig aldeles ikke noget uoverkommeligt Arbejde for Private at sætte dette i Værk; det skulde undre mig, om ikke endel af de Mænd, der ere samlede her, kunde virke til, at det skete, da det dog er en Ting, der har saa overordentlig Betydning for en stor Del af den fattigste Befolkning